

ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ «ΔΙΟΤΙΜΑ»
ΧΡΙΣΤΟΣ ΜΠΕΛΛΕΣ

Είναι μεγάλη τιμή και χαρά να καταθέσω τις προσρήσεις μου προς τον καθηγητή – ιστορικό, λογοτέχνη **Χρίστο Μπελλέ** και πιο συγκεκριμένα να αναφερθώ στην πολυβραβευμένη σε Ελλάδα και εξωτερικό Ποιητική του Συλλογή, εκδόσεων ΙΩΝΙΑ, με τον συμβολικό τίτλο **«ΔΙΟΤΙΜΑ»**, από την ομώνυμη ιέρεια, σπουδαία Πυθαγόρεια Φιλόσοφο.

Ο Χρίστος Μπελλές με την ευρυμάθεια του, τον οργανωμένο εσωτερικό κόσμο, την πεπαιδευμένη σαφήνεια, **ιερουργεί** με την ποιητική συλλογή **«ΔΙΟΤΙΜΑ»** στον ναό της ποίησης με το συναίσθημα της ευθύνης **για να ικανοποιήσει την δίψα του για την ζωή, τον Άνθρωπο, τον έρωτα, το φως...** Η ψυχή του διψάει γι αυτό που περιμένουμε, κατασκευάζει με τους στίχους την δική του σχεδιά να πλεύσει μέσα στο μεγάλο ποτάμι της, έτσι αποκαλεί την ζωή **«Λυτρωτικό, αδηφάγο μα και ανήλεο ποτάμι κάθε φορά που συνδιαλέγεται με την βροχή, τον κεραυνό, με τα αηδόνια, τα φεγγάρια, το πέλαγο...»**(σελ.24 Διοτίμα)

Ψάχνει απαντήσεις με ανείπωτη βουλιμία, τι είναι η ζωή, η αγάπη, ο έρωτας ... για να πάρει την απάντηση που πηγάζει από τα βάθη των αιώνων :

**« όλα γνώφος ... όλα γνώφος, γιε μου, αντάρα, σκότος, Θύελλα, καταχνιά ,
καταιγίδα, ένας κόσμος ωκεανός και ο θάνατος, η αχίλλειος πτέρνα μας,
ένα αιώνιο λιμάνι που όλοι προσεγγίζουμε ανεξαίρετα, αδιάλειπτα.
όλα γνώφος ... γνώφος, γιε μου κι ένας θεός Βιγλάτορας και Φρυκτωρός
και Πρωτομάστορας κι Αλάστορας ...μαζί!
μα προλαβαίνουμε να ψηλαφίσουμε Θεό και Ύπαρξη».** (σελ.26 Διοτίμα)

Καταγράφει την ποίηση του σε μια υπέργεια οθόνη την οποία καθαγιάζει ευγενώς ο οίστρος με τους μύθους της πραγματικής ζωής. Πειθαρχημένος με ευπρέπεια στοχάζεται το άφθαρτο και το αιώνιο, όπως αυτά βρίσκονται στον κόσμο μας χρησιμοποιώντας την ποίηση, ως μηχανισμό άμυνας, για να εξασφαλίσει αθανασία και να καταφέρει να δημιουργεί, ατενίζει το μέλλον, ανωθρόσκει ουρανό, καταπαλεύει - νικά το **«κακό, τον Κύκλωπα και τον “Κανένα”, το homo Hominies Iupus, τον θάνατο»**. (σελ.53 Διοτίμα). **«Θυσιάζει»**, όπως είπε και ο Σεφέρης, εύκολα την ζωή του, αλλά την αιωνιότητα του, δεν την **«θυσιάζει»**.

Νιώθει ευγνωμοσύνη στους μεγάλους ποιητές και όπως είπε και ο Νίκος Εγγονόπουλος για τον Καβάφη συγκαταλέγεται στους **«ευεργέτες της**

ανθρωπότητας», επειδή **«μας βοηθάει να ζήσουμε».** Οι αξίες του αναδύονται από το «οφείλουν» και το «δρουν» της ανθρώπινης ύπαρξης τα οποία ενεργούν ως βουλευτικά στοιχεία. Οπλισμένος με τον αρχαίο Ελληνικό πολιτισμό και την Ορθοδοξία, νιώθει ότι ζωογονείται από μια θεϊκή μυστική πνοή που έρχεται από τα βάθη των αιώνων και τον Ουράνιο Πατέρα μας .

Είναι για τον Χ.Μ. η ποίηση ρίζα φυσικής ζωικής ανάγκης, ανθός και καρπός μαζί λυτρωτικού εκφραστικού ξεσπάσματος, απόθεμα ζωής με πλούσιους χυμούς, που βάζει την σκέψη να δουλέψει με ευστροφία για **«Φως - Πέλαγος - Λαμπρή»** (σελ.29 Διοτίμα) διώχνοντας την δέσμια πραγματικότητα, **«με τα σθηστά φώτα»** (σελ.57 Διοτίμα)

/Προσπαθεί να σταυρώσει την ου-τοπία μ ένα κλωνάρι ελιάς και μια ανατολή./
/ Να δέσει κόμπο τις χρυσές κλωστές του ήλιου/ με το δάκρυ ενός παιδιού/
(σελ.13 Διοτίμα)

Ο Χ.Μ θιασώτης της καθαρής ποίησης είναι γλωσσολάτρης και γλωσσοπλάστης, θεματοφύλακας της πολιτιστικής μας κληρονομιάς και με τον σταυρό της μικρής η της μεγάλης Ελπίδας, **«δίνει ένα κομμάτι ουρανό που όλοι διψάμε....»** (σελ.66 Διοτίμα), μας προσκαλεί **«ν' απλώσουμε τα χέρια μας ν' αγκαλιάσουμε τη γης, να οικιάζουμε λεύτεροι...»**

Ένας επιπρόσθετος λόγος που γράφει ποίηση ο ποιητής, Χ.Μ., είναι για να έχει συνέχεια η ελληνική μας γλώσσα, η γλώσσα των θεών, η ελληνική ιστορία. **«Δεν κατοικεί σε μία χώρα, αλλά σε μια Γλώσσα και μια Ιστορία».** Όταν πρόκειται να εκφράσει και να εξυμνήσει την Πατρίδα του, έτσι αποκαλεί την Χίο απ όπου κατάγεται, και το υπέροχο ελληνικό μεγαλείο, αισθάνεται μαζί και ένα απέραντο «δέος», μια **«θεϊκή ενέργεια τον κατακλύζει»** (σελ.22 Διοτίμα) γιατί γνωρίζει ότι η ψυχή του θα αντισταθεί με **«ουράνιες δυνάμεις»** σε κάθε επιθετική πρόκληση απ όπου και να προέρχεται. Στέκεται με σεβασμό στην ιστορία της χώρας μας: **«Έλληνες είμαστε κι η ιδιότητα αρκεί..»** (σελ.23 Διοτίμα)

Η ποίηση του διακρίνεται για την εικονοπλαστική δύναμη, το πλούσιο λεξιλόγιο, την εσώτερη ποιότητα, καθαρή αποκρυστάλλωση, λιτότητα, πληθώρα θεματολογίας. Οι λέξεις κλειδιά που κυριαρχούν είναι: **«ζωή, αρετή, ευτυχία, ηθική τελειότητα, παιδεία, αγάπη, ισότητα, ειρήνη, δικαιοσύνη, ελευθερία».** Αυτές οι έννοιες αποτελούν τις ψηφίδες του για να τις φωτίσουν με έντονο ή απαλό φως του «είναι» και «του γίνεσθαι» της ζωής. Η κοινωνία μας καλείται σε συναγερμό για την εξύψωση των ηθικών αξιών. Πιστεύει ακράδαντα στις διαχρονικές ιδέες της Ελληνικής Παιδείας, οι οποίες μπορούν να αποτελέσουν αντίπαλο δέος στο επερχόμενο κύμα της παγκοσμιοποίησης **« Μόνο με την παιδεία θα μπορέσεις να**

αντιληφθείς πως η ζωή είναι ένας θάνατος που συνεχώς αναβάλλεται» (σελ.9 Διοτίμα)

Πίνει από την δική του δίψα για μάθηση, προστρέχει τα βλέμματά μας στην απεραντοσύνη του ουρανού, του ωκεανού, στα σύνορα της θάλασσας και προσφέρει ανεπιτήδευτα τα δώρα της ελπίδας ν' αδράξουμε την ζωή, **«carpe diem»**, στεκόμενος στην καρδιά μας ως οραματιστής σημαιοφόρος, ως φωτοστάτης εξομολογούμενος, ως αναμορφωτής και όπως είπε και ο Άλμπερτ Καμύ **«σκορπίζοντας φως, λάμψη ευτυχίας στα πρόσωπα που τον περιτριγυρίζουν ...»**,

«Να μερέψουμε, μας γνέφει, τις κατεβασιές του χειμώνα πλέκοντας πεφταστέρια στις κορυφές των κυπαρισσιών,/ να σμιλέψουμε στο δικό μας εργαστήρι τα όνειρο – δακτυλίδι για να παντρέψουμε τον κόσμο.../ να μείνουμε Πρωτόπλαστοι / να δώσουμε τον τελευταίο λόγο την αγάπη.... Και μ' ένα περίαπτο Χριστό στα στήθη μας (σελ56) να μπολιάσουμε την Άνοιξη....»

Η Ποίηση του Χ.Μ. σε κρατά σε διαρκή εγρήγορση νιώθοντας την αναγκαιότητα για περισσότερες αναγνώσεις και οι σκέψεις, οι προβληματισμοί, το ταξίδι της «ΔΙΟΤΙΜΑ» σε παρασέρνουν να γράφεις συνεχώς, αλλά δυστυχώς υποχρεούμαι να σταματήσω να κοροβαντιώ.

Εύχομαι από καρδιάς σε όλους,

«Λιόκαλα και λιόχαρα τα χρόνια Σας ! » (Χ.Μ. Διοτίμα)

Σας ευχαριστώ

Αθήνα, 01.06.2024

Με τον σεβασμό και την εκτίμηση μου
Αικατερίνη Μπατάλια